

BEWONERS

Christiane Janssens (57),
leerkracht Frans,
Robert Geraerts (59),
ingenieur en leraar elektriciteit

TOTALE OPPERVLAKTE

15 are

WOONOPPERVLAKTE

280m²

BEWOOND

Sinds 1979

VERBOUWD

In 2011 met Cocoon Architecten

HUIS- & INTERIEURSTIJL

Buiten gerenoveerde fermette,
binnen minimalisme

WAAR

Genk

MINIMALISTISCHE FERMETTE

VERRASSENDE METAMORFOSE IN GENK

DOOR FRÉDÉRIQUE KALMÈS
FOTO'S LUC DAELEMANS

DE HUISELIJKE FERMETTE WERD EEN STRAKKE BLOK. HET BRUIN VAN GEVELSTENEN, MEUBELEN EN RAMEN VERANDERDE IN WIT. HUISELIJKE PRULLARIA WERDEN OPGESLOKT DOOR EEN NOG ONBESCHREVEN CANVAS. HET VERBOUWVERHAAL VAN CHRISTIANE JANSSENS (57) EN ROBERT GERAERTS (59) UIT GENK KLINKT EERDER ALS HET PARCOURS VAN JONGE EN NIET VAN RIJPE VERBOUWERS.

ACHTER DE ZWARTE BLOK ZIT EEN OOSTERSE BINNENTUIN VERSTOPT, DIE HET ZICHT VANAF DE STRAAT BLOKKEERT EN TOCH LICHT IN HUIS HAALT.

Robert en Christiane waren na dertig jaar uitgekeken op hun woonomgeving en kozen voor een radicale metamorfose van hun typische jaren zeventig fermette. Verbouwers met een open geest, maar met een kast vol ervaringen.

Het huis ligt in een rustige straat, omkaderd door groen. Zeker niet de foute omgeving voor een fermette. Maar waar dertig jaar geleden zowat iedereen naar de rustieke landelijke stijl verlangde, kiezen (ver)bouwers nu eerder voor open en modern. Robert: "In 1979 zijn we hier ingetrokken. Dertig jaar lang was dit een typische fermette: bruine ramen, bruine muren, bruine meubelen. Veel van onze vrienden bouwden toen op die manier. Maar met de jaren waren we er wat op uitgekeken. De open haard, die niet gebruikt werd, palmde te veel ruimte in. De kinderen waren inmiddels het huis uit en de ruimtes mochten anders

”
DE ARCHITECT
HEEFT MIJ
REGELMATIG IETS
LATEN AFBREKEN,
PA OF NIET ”

ingedeeld worden." Christiane: "Ik wilde ook wat meer licht in huis halen."

AFBREKEN

Robert: "Ik heb alles zelf gedaan. De bouw niet, de verbouwing wel. De architect - onze eigen zoon - heeft daar wel voor een deel rekening mee gehouden. Toch zijn we de moeilijke constructies niet uit de weg gegaan. De architect heeft dan ook regelmatig iets laten afbreken, pa of niet", bekennt Robert.

"Uiteraard hadden we veel vertrouwen in zijn visie. We hebben aandachtig geluisterd naar zijn ideeën en dan samen gesleuteld aan een project waar we allemaal achter stonden. Een architect heeft toch een heel andere kijk op de zaken dan een leek."

SJIEKthuis in Limburg>>>

STIJLBREUK

Een strak huis - een stijlbreuk met de eerste dertig woonjaren - was het uitgangspunt. Daarvoor moest het koppel eerst schoon schip maken en alle woonballast overboord gooien. Christiane: "We zijn radicaal te werk gegaan. Alle meubels, alle beeldjes hebben we buiten gegooid. Soms met pijn in het hart. Een handvol dierbare spulletjes heeft nog steeds een plek in huis, ditmaal verborgen in onzichtbare muurkasten. Dit huis is veel onderhoudsvriendelijker." Het enige meubel dat mocht blijven was de 20 jaar oude piano. Een werkinstrument van Christiane, die voorzitter is van het Genkse meisjeskoor Lirica. "Gelukkig was die piano zwart gelakt. Strak genoeg dus voor het nieuwe interieur", lacht ze.

GEEN HAASTKLUS

"Robert had eigenlijk geen ervaring met verbouwen. Toch heeft hij alles nauwgezet aangepakt, niet zoals bij die klussers op tv," lacht Christiane. Bijna twee jaar heeft de verbouwing geduurd. Twee jaar leven in stof en bouwpuin? Nee, ook dat werd vakkundig opgelost. Robert: "Het huis is gewoon in twee gedeeltes. De bestaande keuken werd eerst verplaatst naar één van de drie slaapkamers op de benedenverdieping. Ook het dak werd geïsoleerd en de zolder omgebouwd tot bureau en logeerkamer. Vervolgens hebben we alle openingen naar het voorste gedeelte, waar we tijdens de verbouwing woonden, dichtgemetseld. Pas toen ging de merantihouten veranda achteraan tegen de vlakte en werd

aan de andere kant, tegen de achtergevel, een hoek bijgebouwd. De bestaande L-vorm kwam hierdoor eigenlijk naar de andere kant te liggen."

OPENDEUR

Robert: "We waren net op tijd klaar om het huis open te stellen voor de Vlaamse Renovatiedag enkele maanden geleden. We leefden al die tijd klein, maar alles was in orde én stofvrij. Daardoor heb ik ook nooit druk gevoeld. Ik jaag me trouwens niet snel op. Ik kon toch alleen maar bouwen in mijn vrije tijd. Ervaring had ik niet, die vergaarde ik door opzoekingswerk te doen, rond te kijken en vragen te stellen aan deskundigen. Ik heb alles zelf gedaan: om de kosten te drukken en omdat ik graag bezig ben. Ik hou wel van uitdagingen."

Vandaag zijn keuken, eetkamer en salon één open

WE ZIJN RADICAAL TE WERK
GEGAAN: ALLE MEUBELS, ALLE
BEELDJE HEBBEN WE BUITEN
GEGOOID.

HET INGEBOUWDE TERRAS (LINKS) EN DE
INTERNE ZONNESCHERMEN (BIJBOUW RECHTS)
HOUDEN DE TEMPERATUUR BINNEN OP PEIL.

WE HEBBEN NOOIT TUSSEN HET PUIJN GEZETEN: ALLE OPENINGEN NAAR HET VOORSTE GEDEELTE, WAAR WE TIJDENS DE VERBOUWING WOONDEN, HADDEN WE DICHTGEMETSELD.

muren en betegelde vloeren zijn belangrijk voor hem, ook wat daarin verstopt zit. Dat merk je aan de begeestering waarmee hij uitpakt over de indirecte en dimbare verlichting, de vloerverwarming die aangesloten werd op een warmtepomp, waarvan het verbruik gecompenseerd wordt door dertig zonnepanelen op het dak...

BLIJ

Ze hebben dertig jaar met plezier in hun fermette gewoond. Eenmaal gewend aan ruimte en licht, willen ze echter nooit meer terug naar de besloten kamertjes van vroeger. "Mensen zijn soms bang om op onze leeftijd nog aan zo'n project te beginnen. Ok, het kost veel energie, maar we hebben er totaal geen spijt van", besluiten ze eensgezind.

Heb jij ook een leuk woonverhaal? Meld het ons via sjiekoproep@hbvl.be

SJIEKthuis in Limburg///